

ఆంధ్రలో జరిగిన వో చిన్న సంఘటనవల్ల అమెరికావాడు అరడజను విమానాల్లో ఆరొందల ఆటంబాంబుల్ని తీసికెళ్లి ప్రపంచదేశాలన్నిటినీ మీదా ధడాధడా పడేసిపోయాడంటే నమ్మ గలవా?

ఎందుకు నమ్మలేం? ఎద్దు ఈనిందంటే దూడను దొడ్లో కట్టియ్యమన్నట్టి అదరాబాదరా మన పల్లలో కొట్టుకుపోయే స్టీడ్యుగంలో వున్నాం. ఏ యాక్షన్ కి ఏ రియాక్షన్ నొస్తుందో చెప్పలేని అయోమయ పరిస్థితి.

ఇదెలా జరిగిందంటే... కడపలో మైపాడు చిన బాబుగారు చనిపోయారట. చనిపోయిన వెంటనే మిగతా శవ కార్యక్రమాలన్నిటినీ పక్కకు పెట్టి హైదరాబాద్ లో వున్నటువంటి కళాప్రవూర్ణుడు గారికి ఫోన్ చేసి తెలిపరారు. అయ్యా మైపాడు చినబాబుగారు పోయారంటూ. ఆయనగారెవరో ఈయనగారికి తెలియాలని లేదు. చావు ఫోన్

గానే సంతాపసందేశం ప్రేరయిపోతుంది. ఈ సంతాప సందేశం పత్రికల్లో పడేనేగాని శవాన్ని కదపడానికి వీలేదు-ఎంతపెద్ద డాక్టర్ శవ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చినా సరే. అది సెంటిమెంట్.

కళాప్రవూర్ణుడి దగ్గర ఓ పెద్ద బుక్కుంది. అందులో ఆంధ్ర, ఆంధ్రేతర ప్రాంతాల్లో వున్న చిన్నాపెద్దా వ్యక్తుల చరిత్ర క్లుప్తంగా వుంటుంది. ఆ వుస్తకం పేరు 'చావుబతుకుల మధ్యజీవి'.

ఫోన్ గానే కళాప్రవూర్ణుడు

వుస్తకం తెరిచాడు.

చచ్చినాడి పేరు మైపాడు

చినబాబు. ఆ పేరు

వుస్తకంలో లేదు. ఓ.కే... మోపెడు చిన్నారావు పేరుందిగా? వాణ్ణి చంపేసినా అడిగేవాడెవడు?

సంతాప సందేశంకోసం మోపెడు చిన్నారావు జీవిత చరిత్ర నాలుగులైన్లు చదివాడు.

'మోపెడు చిన్నారావు: వయస్సు: 48. ఎత్తు 6. చెస్ట్ నలభై రెండు. వృత్తి రాజకీయాలు. వ్యావృత్తి రోడియజం. సరదాలు: మర్డర్లు. ఆస్తి పాస్తులు: పదివేల సోదాబుడ్లు. తొమ్మిదొందల నాటుబాంబులు. ముగ్గురు భార్యలు. ఆర్కురు సైదు భార్యలు. పదిమంది సంతానం.' కవిత్వం అవ్వడవ్వదు. గొలకడం హాబీ.

సంతాప సందేశం

-ఎన్.ఆర్.నంది





సి. నా. రె భ లో క్తులు



ఒకప్పుటి రెవిన్యూ మంత్రి, రైతు నాయకుడు పి.తిమ్మారెడ్డిగారి గురించి వారాయణరెడ్డిగారు ఓ సభలో మాట్లాడుతూ “తిమ్మారెడ్డి తతిమ్మారెడ్డివలె కాదు” అనగానే సభ గొల్లుమంది. -డా. జె.బాపురెడ్డి హైదరాబాద్.

సేకరణ: డాక్టర్ ఎన్. గోపి

జీవితచరిత్ర చదివాక సంతాపసందేశం ఫోన్లో పత్రికలకు వెళ్ళిపోయింది!

“సహృదయుడూ, కవితామూర్తి అయిన మోపెడు చిన్నారావుగారే మరణవార్తకి కళా ప్రపూర్ణ కనకరాజుగారు తీవ్ర దిగ్భ్రాంతి చెందారు. వారికి ఒక భార్య ఇద్దరు సంతానం. జిల్లాలో అతి నిరాడంబర జీవితం గడిపే గాంధేయవాది... వారి ఆత్మకు...

ఓ.కే ఒకే మిగతా మేటరంతా మాదగ్గరుంది సార్. ఒక చచ్చినవాడి పేరూ పూరే మారుస్తారు పత్రికలవాళ్ళు. మిగతాదంతా రోజూ ప్రింట్ చేసే మేటరే.

ఉదయం పత్రికల్లో చిన్నారావు చావువార్త పళ్లేదు. సంతాపసందేశం పదిపోవడంతో చిన్నారావు చూసి పుగ్గుడైపోయాడు. ఆయనగారి కళ్ళు నాటుబాంబులయ్యాయి. శరీరం పోతూ బుడ్డయింది. వాళ్ళు కడప ఎండల్లా మండిపోయింది.

ఆ పిచ్చయ్య నాకొడుకే ఈ చావువార్త పంపించి వుంటాడు.

“ఒరే ఆ నలుగురెదల్నీ పట్టండ్రా” అరిచారు చిన్నారావుగారు.

నలుగురొడి ‘ఎదవలూ’ క్షణాల్లో మోపెడు చిన్నారావుగారి ముందు మోకరిల్లిపోయారు. ఒక్కొక్కడూ ఏడుపందికీ, ఖడ్గమృగానికి పుట్టిన క్రాస్ బ్రీడ్ ‘ఏడుఖడ్గ’ల్లా వున్నారు.

“అబ్బ”

“ఒరే! ఆ పిచ్చయ్య ఎదవ ఐదరాబాద్ లో ఏ ముండింట్లోనో తొంగునుంటాడు. ఆణ్ణి లేపే

సిరండి”

‘ఏడు ఖడ్గలు’ హైదరాబాద్ కి పోయాయి కార్లో. ఎందుకు లేపెయ్యాలి, ఎలా లేపెయ్యాలి అనే ప్రశ్న ఎవ్వడూ వాళ్ళ నోట్లుంచి రాదు. అయ్యగారి నోటి ఆజ్ఞ అంతే ఆమల్చేసెయ్యాలి.

రొడి రాజకీయనాయకుల్ని ఏవూరైనా వాళ్ళకి రాజదానినగరంలో ప్రత్యేకమైన గూఢచారి నెట్ వర్క్ వుంటుంది. నాలుగు ‘ఏడుమృగాలు’ కడప నుంచి బయల్దేరినకి చిన్నారావు గూఢచార్లు, పిచ్చయ్య ఏ ముండింట్లో వున్నాడో కూపీలాగేశారు.

‘ఏడు మృగాలు’ హైదరాబాద్ లో దిగగానే బస్ స్టాండ్ లోనే వాళ్ళకి ఎదురై ‘ఒరే! ఆ పిచ్చయ్య గాడు దమయంతి యింట్లో తొంగుంటాడు. కాని రేతికి బెజివాడ బస్ లో ఎల్తున్నారు’ అంటూ వాళ్ళెక్కే బస్ వంబరూ సీట్ల వెంబర్లూ వీళ్ళకిచ్చారు.

అదే బస్ లో ‘ఏడు మృగాలు’ కూడా సాయం కాలం ఎక్కాయి. ఏడూ, ఎనిమిది సీట్లలో ఇద్దరు కూచున్నారు. వాళ్ళే పిచ్చయ్య, పిచ్చయ్య స్నేహితులని తేల్చుకోనవసరంలేదు. గూఢచారి శాఖ చెప్పింది అంతే. ఆ సాయంకాలం అన్నో వంబర్ బస్ లో అన్నో వెంబర్ సీట్లో ఎవరు కూచున్నా వాడే పిచ్చయ్య. వాణ్ణి చంపేయ్యాలి.

బస్ కదిలి కొంతదూరం వెళ్ళాక ‘ఏడు మృగాలు’ బస్ ని దారిమళ్ళించాయి. అలవాటైన దారిమళ్ళింపే గాబట్టి డ్రైవర్ వీడి వెలిగించుకుని బస్ ని పక్కరోడ్డుకి తీసెక్కాడు.

‘అదేరా పిచ్చయ్యగాడు’ అనరిచాడు ఓ ‘ఏడు మృగం’-‘ఏడో వెంబర్ సీటువేపు చూపిస్తూ.

పెట్రోలు వాళ్ళ నెత్తిన వంపేశారు. హదిలిపోయిన ఎడెనిమిది నంబర్లు వెత్తినోరూ బాదుకున్నారు. “కాదుబాబో, ఆ పిచ్చయ్యగాడు ఎవడో మాకు తెల్లుబాబో” అని అరిచారు.

ఏడుమృగాలు కాస్త బుర్ర వుపయోగించాయి. ఈ ఎదవలు కాదంటే నమ్మటం ఎలా? గూఢచారిశాఖ అబద్ధం చెప్పదు. అందువల్ల మొత్తం బస్ నే తగలెట్టేస్తే?

థాట్ రావడం తరవాయి పెట్రోల్ని బస్ మొత్తం మీద చల్లేసి అగ్గిపుల్ల వెలిగించి విసిరేశారు. గుఫ్ మంది మొత్తం బస్సు. అగ్నిపర్వతం అయింది. సజీవదహనం. ఏడు ఖడ్గాలు యాంత్రికంగా వెళ్ళిపోయాయి తిరిగి స్వగ్రామానికి.

ఈ విషయం తెల్చుకున్న పిచ్చయ్య దమయంతి కొంపలో మీసాలు తిష్టకుంటూ పకపకా నవ్వాడు.

“చూడే! ఆ సిన్నారావుగాడు ఈ పిచ్చయ్యను సంపదానికి ప్లానేస్తే ఆ ఏడూ, ఎనిమిది సీట్లలో అది బామ్మర్లుల్నే కూసోబెట్టి ఊచాను. హాహాహా’ అని నీటిగుర్రంలా నోరు తెరిచి సకిలించాడు పిచ్చయ్య.

ఇక్కణ్ణుంచి మొదలయింది-ఎద్దు ఈస్తే దొడ్లో కట్టెయ్యమన్నకథ.

బస్ ప్రయాణీకుల్ని తీవ్రవాదులు సజీవంగా దహనం చేసేశారనే వార్తని పత్రికలు పతాక శీర్షికల్లో ప్రచురించాయి. ఆ కాలిడు విధానం చూస్తుంటే ‘గోపన్న’ దళమే ఆ బస్సుని తగలేసి వుంటుందని ఓ చోటా నాయకుడు ప్రకటించాడు. దాంతో జైల్లో వున్న గోపన్న ఎన్కౌంటర్లో తీ రాత్రే చచ్చిపోయాడు!

ఈవార్త అన్నలకు తెలిసి అడవిలో మాటేశారు. ఆ మర్నాడు పోలీసుపార్టీ జీప్ లో వస్తోంటే డైన మైట్ పెట్టి జీప్ ని పేల్చేశారు. జీప్ లో అన్నలు పోలీసులు లేరనిన్నీ, బస్ లో వెళ్తే తీవ్రవాదులు తగలెట్టేస్తారనే భయంతో ఓ పెళ్ళిపార్టీవాళ్ళు దొంగతనంగా ఎర్రజీప్ డ్రైవర్ కి లంచమిచ్చి ఆ జీప్ లో పక్కపల్లెకు పోతూవుంటే, ఎర్రరంగు పోలీసు చిహ్నంకాబట్టి పారపాటున జీప్ ని పేల్చేశారుట అడవి అన్నలు.

ఈవార్తని పత్రికలు పతాక శీర్షికల్లో ప్రచురించేశాయి. మండాపురంకి ముప్పయి మైళ్ల దూరంలో పేలిపోయిన జీప్ లో పెళ్ళికాడుకు కూడా వున్నాడని, ఆ దురదృష్టవంతుడితోబాటు

19-3-93 ఆంధ్రజ్యోతి బెన్త్రనూరుపల్లె

అంతా మృత్యువుపాలయ్యారని దేశంలో పరి
కలన్నీ గగ్గోలుపెట్టాయి.

ఈ వార్త యిక్కడ ఎలాంటి రియాక్షన్ కలిగిం
చలేదు. కాని కాశ్మీర్ లోయలో కాశ్మీరీ ఉగ్రవా
దులు ఆవేశంతో వూగిపోయారు.

“భాయీయో! యే ఖచదా హిందూస్థాన్ మే
హమారా ముసల్మాన్ భాయీయోంకో డైనమై
టోతో పేల్చేసి మార్దియా హై. హైద్రాబాద్
షహర్ మే కేవలం ముసల్మాన్ రహతే హై. ఉసీ
లియే జో ఆద్మీ మర్గయా, ఓ సబ్ ముస
ల్మాన్ హి హై.” అంటూ కాశ్మీర్ లో పాకిస్తాన్
మేడ్ ఏకే ఫార్మిసెవన్ రైఫిల్స్ పట్టుకుని వీరంగం
చేశారు.

ఆ రాత్రికి రాత్రే ఇండియా నుంచి శ్రీనగర్ కి
వచ్చిన నలుగురు యాత్రికుల్ని కిడ్నాప్ చేసి
తీసుకుపోయారు.

అందులో యిద్దరు అమెరికన్లు. ఒకడు రష్యన్.
మరొకడు యూదు.

ఆ రోజునే కాశ్మీర్ అధికారులకు వార్త పంపిం
చారు.

“మేం, జాదీ కాశ్మీర్ వీరులమైన మేం ఇండియా
గవర్నమెంటుకు పంపుకున్న అర్బిమేటం: ఒరే
ఇండియా! మేం నలుగురు విదేశీ యాత్రికుల్ని
కిడ్నాప్ చేశాం. హిందువుల్ని కిడ్నాప్ చేద్దామంటే
కాశ్మీర్ లో వొక్క హిందువున్నా లేకందాపో
యాడు. మీరు మా ఆజాద్ కాశ్మీర్ వీరుల్ని మీ
హిందూ జైళ్ల నుంచి తక్షణం విడుదల చెయ్య
కపోయారా, ఈ రష్యన్ కాలు వొకరోజున,
అమెరికన్ చేతులు వొకరోజున, యూదుగాడి
కళ్లు వొకరోజున నరికేసి పీకేసి పారేస్తాం.”

భారత్ ప్రభుత్వం నవ్వుకుంది. “కాశ్మీర్ ఉగ్ర
వాదులకి బుర్రలేదనడానికి యిదో నిదర్శనం.
వీళ్ళకి పారిగింటి పుల్లదేశం సహాయం చేస్తు
న్నట్టు మాకు పాక్ష్యాధారాలు దొరకడం ఇది
పదిహేనువందలోపారి. సమయం వచ్చినపుడు
బయటపెద్దాం చల్లగా. అందాకా ఆ కాళ్లనీ,
కళ్లనీ, చేతుల్నీ రక్షించుకోవాల్సిన బాధ్యత
ఆయా పరదేశాలవాళ్ళవే” అని మెల్లగా ఉత్త
రాలు రాసి యు.ఎన్.ఓ వారికి ఓడలో
పంపించింది.

భారత్ పక్కనే వున్న పారుగింటి పుల్లదేశంకి
అమెరికావాళ్లు ఫోన్ చేశారు.

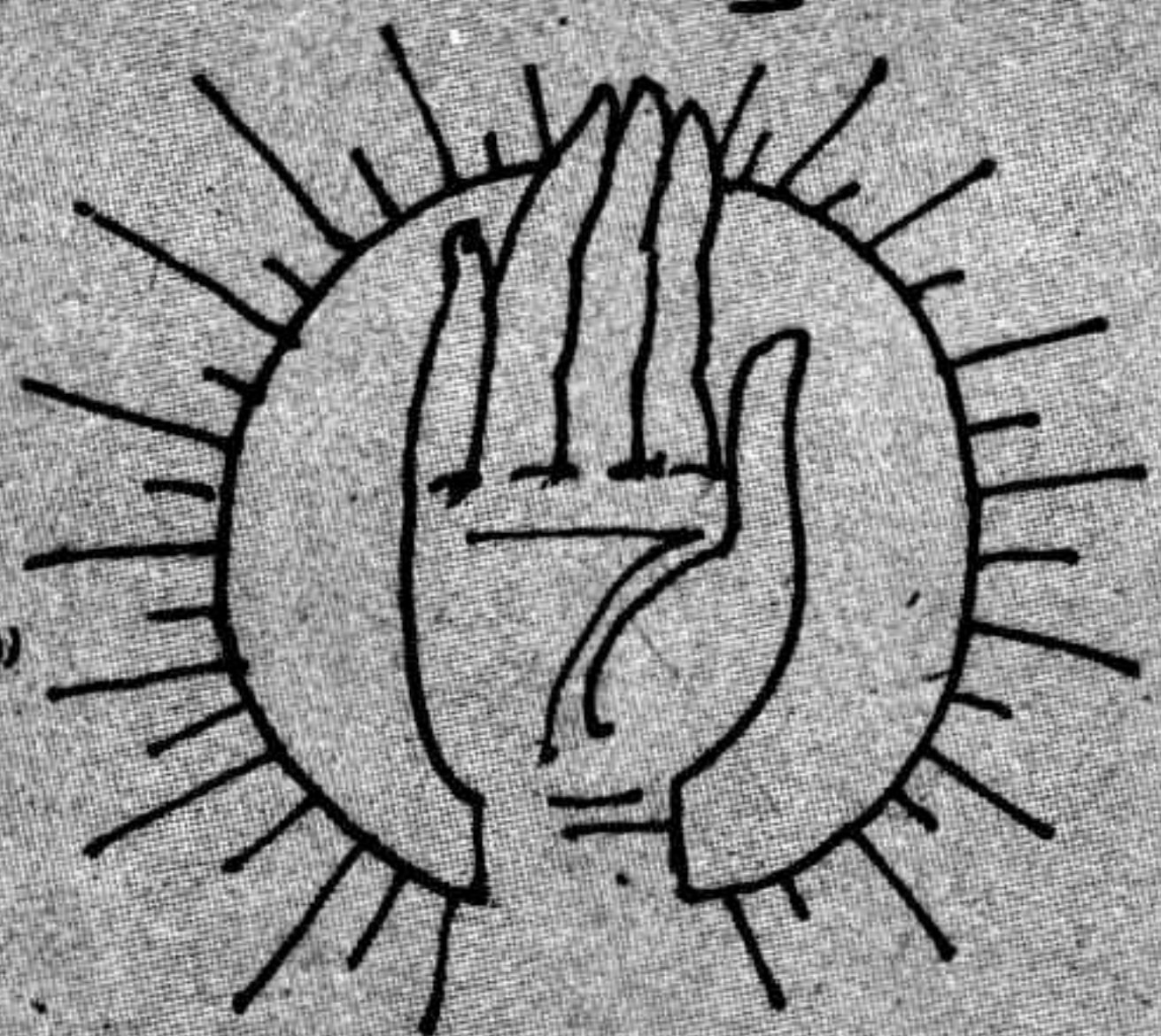
రష్యావాళ్లు సెటిలైట్ ద్వారా వార్త అందిం
చారు పుల్లదేశానికి.

యూదులు మాత్రం ఆ పుల్లదేశానికి ఎలాంటి

“మీ హృదయ సంహసనాధిపతివైన రామ మహారాజును
నేను. నేను వేదాల ద్వారా ఆదేశించినపుడు, కురుక్షే
త్రంలో ఉపదేశించినపుడు, జైరూసలేములో, మక్కాలో
ప్రబోధించినపుడు, నన్నూ, నా ప్రబోధాలను మీరు సరిగా
అర్థం చేసుకోలేదు. మళ్ళీ నా గళమెత్తాను. నా వాణి మీ
అందరియొక్క అంతర్యామి. తత్త్వమసి! తత్త్వమసి!”

ఇంతటి దీరోదాత్తుడు ఎవరు? ఇంకెవరు? ఆయనకు
ఆయనే పాటి! శ్రీప్రసాది రామతీర్థ కందికొండ సూర్యనారాయణశాస్త్రి

దీరోదాత్తుడు!



ఫోనూ చెయ్యలేదు.

ఇజ్రాయిల్ కీ పుల్లదేశానికి రాయబారాలు లేవు.
మాటల్లేవు. ఎడమొహం పెడమొహం. అందు
వల్ల ఇజ్రాయిల్ అమెరికా నెత్తెక్కి గారాబం
చేసింది.

“చూడు అమెరికా! అమెరికా! ఆ పుల్లదేశం
మా కుర్రాణ్ణివణ్ణో బంధించేసింది. కుర్రాడి
కళ్లు పీకేస్తానంటోంది. కళ్లు కాదుకదా
వాడి తల వెంట్రుకు వూడినా ఈ భూమ్మీద
ఆ పుల్లదేశం వొకానొకప్పుడు వుండేదేమో అని
పురాతత్వ పరిశోధకుల పరిశోధన చేసేటట్టు
చేస్తాం. ఆ దేశంతోబాటు ఆ దేశ జనాభా
కూడా తుడిచిపెట్టుకుపోతుంది. అందువల్ల ఆ
దేశంలో వున్నటువంటి ఇతర దేశాల రాయబా
రులూ, జనమూ రెండు గంటల్లోగా ఖాళీచేసి
వెళ్లిపోవాలి” అని ఇజ్రాయిల్ నుంచి పవర్ ఫుల్
రేడియో తరంగాలని ప్రపంచానికి ప్రసారం
చేసింది.

ఇజ్రాయిల్ రెండు గంటలే టైమ్ యిచ్చింది.
కాని ఓ ఘంటలోనే పుల్లకూర దేశంనుంచి
ప్రపంచ దేశాల రాయబారులూ, ఇతర వ్యాప
కాల్లో వున్నవాళ్లు కొన్నివేల విమానాల్లో పాలో
మంటూ వాళ్ళ వాళ్ళ దేశాలకు పోయారు.

కాని భారత్ రాయబారులూ, రాయబార స్థాపూ
అక్కణ్ణించి కదలేదు. భారత ప్రభుత్వం కూడా
విమానాలని వాళ్ళకోసం పంపలేదు.

“సార్, మనమంతా మూకుమ్మడిగా ఇజ్రా
యిల్ విమానదాడుల్లో చచ్చిపోతాం సార్.
ప్రభుత్వానికి మొరపెట్టండిసార్. మీరు చర్యతీ
సుకోకపోతే మేమంతా కాలినడకను భారత్ కి
పారిపోతాం” అని భారతీయులంతా కళ్లనీళ్లు
పెట్టుకున్నారు.

కాని భారత రాయబారి ఉ అన్నేడు. ఆ అన్నేడు.

అలా చూస్తూ మౌనంగా వుండిపోయారు.

రెండు గంటల టైమ్ గడువు పూర్తిగాకముందే
మొత్తం పుల్లకూరదేశం పారులంతా బోర్డర్ దాటి
భారత్ భూభాగంలోకి ప్రవేశించేస్తున్నారు. ఒక
మానవ కెరటంలా, ఉవ్వెత్తున కొట్టుకొస్తున్న
పుల్లన్నలను చూసి మిలటరీ సంకోచించిం
దిగాని భారత ప్రభువులు అతి ధైర్యంగా
పార్లమెంటులో అసమ్మతివర్గంతో పోట్లాటకు
తయారయ్యారు—పెద్ద సీటుకి ఎసరుపెట్టాలని.
రెండుగంటల గడువుదాటగానే ఇజ్రాయిల్,
రెండువందల ఏటంబాంబుల్ని రెండువేల విమా
నాల్లో వేసుకుని పుల్లదేశం వేపుకి ఉరుకులు
పరుగుల మీద వచ్చేస్తోంది.

కాని సద్దాం హుస్సేన్ జడవలేదు. నమాజు
చేసుకుంటున్నాడు అండర్ గ్రౌండ్ లో.

మేజరూ మైనరూ ఎన్నికల కోలాహలంలో
వున్నారు... ఇండియా ఇంగ్లండ్ క్రికెట్ మాచ్
నుంచి రసవత్తరంగా సాగుతోంది. యుగోస్లా
వియాలో జనం తన్నేసుకుంటూనే వున్నారు...
సినిమాల్లో సెక్స్ దృశ్యాల్ని పదోపారి సెన్సార్
వాళ్లు వేసుకుని ఆనందిస్తున్నారు... రష్యా
పెరిస్ట్రోయికా అయిపోతూనేవుంది. సోమా
లియా సామ్మసిలిపోయింది.

అయితే ఇంకా రెండు గంటల గడువు ఇలా
పూర్తి అవగానే, పుల్లదేశం నుంచి ఒక విమానం
వచ్చి ఢిల్లీలో దిగింది.

దాన్లో నుంచి కాశ్మీరీ మిలిటెంట్లు అపహరించిన
యూదు యాత్రికుడు వివిఐపీలా దిగాడు.
దిగిన వెంటనే పుల్లదేశం విమానం వెనక్కు
పారిపోయింది. ఇండియాలో అసమ్మతి గెల
వలేదు. అందువల్ల వాళ్లు విడిపోయి మరో
కొత్తపార్టీ పెట్టుకున్నారు... యూదుయాత్రికుడి
తల వెంట్రుకలన్నీ లెఖ్ఖకు సరిపోయాయి...
మరో రెండు కొత్తవి మొలిచాయట...